

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 1To/38/2025  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4324011012  
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4324011012.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Levice proti rozsudku Okresného súdu Levice z 05.05.2025, sp. zn. 2T/64/2024 na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 22.07.2025 takto

### rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno e), odsek 2 Trestného poriadku  
u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

z r

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku

obžalovanému

A. B. C. D. E. F. G. H. A. I., narodenému XX.XX.XXXX v J.,  
trvale bytom J.,  
toho času vo výkone trestu odňatia slobody  
v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce

u k l a d á

podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.  
V ostatných častiach zostáva napadnutý rozsudok nezmenený.

### odôvodnenie:

Horeuvedeným rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa XX.XX.XXXX v čase približne o XX.XX hod. sa na chodbe na druhom poschodí ubytovne C. na adrese K. XX, J., opakovane vyhrážal poškodenej L. M., a to takým spôsobom, že jej opakovane povedal slová v znení „zabijem ťa ty kurva, ja kvôli tebe sedieť nepôjdem, zabijem ťa“, čím u poškodenej vyvolal strach o jej život a zdravie, že svoje vyhrážky aj naplní.

Za to mu súd I. stupňa uložil podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonom určenej lehote podal odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry, proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. V jeho písomných dôvodoch poukázal na odsúdenia obžalovaného evidované v odpise z registra trestov rozsudkom Okresného súdu Levice z 27.09.2021, sp. zn. 4T/116/2021 za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, trestným rozkazom Okresného súdu Levice z 19.09.2021 sp. zn. OT/91/2023 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov do 20.05.2025, trestným rozkazom Okresného súdu Levice z 01.03.2024 sp. zn. 4T/25/2024 za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Vzhľadom na uvedené trest odňatia slobody uložený obžalovanému súdom I. stupňa v predmetnej veci nespĺňa požiadavku zákona na všeobecnú a individuálnu prevenciu a vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho predchádzajúci život je neprimerane mierny. Argumentoval tiež tým, že obžalovaný sa dopustil prejednávanej prečiny v skúšobnej dobe probačného dohľadu, ktorá mu bola určená trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. OT/91/2023, preto mal byť obžalovanému uložený prísnejší trest. Vytýkal súdu I. stupňa, že nedostatočne vyhodnotil pomery obžalovaného a možnosť jeho nápravy, keďže bol v minulosti 4-krát odsúdený pre nebezpečné vyhrážanie, z toho 2-krát na nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý nemal na neho dostatočný prevýchovný efekt. Možnosť nápravy obžalovaného hodnotil len ako teoretickú, preto u neho treba klásť väčší dôraz na ochranu spoločnosti a preventívny účel trestu vo vzťahu k iným osobám. Zlyhanie páchatel'a v podmienkach predchádzajúceho trestu odňatia slobody prípadne v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia alebo počas výkonu probačného dohľadu treba považovať za okolnosť odôvodňujúcu uloženie prísnejšieho trestu a súd musí pri ukladaní trestu prihliadať aj na potrebu ochrany spoločnosti pred osobami, ktoré sa dopúšťajú opakovanej alebo násilnej trestnej činnosti.

Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému uložil podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák., trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že prokurátor sa v odvolaní opiera o jeho minulosť a nálezy Najvyššieho súdu SR. Súd I. stupňa zdôvodnil svoje rozhodnutie, nezabudol prihliadnuť na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, aj že sa v minulosti dopustil trestnej činnosti a uložil mu prísnejší trest ako sú všetky jeho predošlé odsúdenia. Postupoval nestranne, dôkladne, zohľadnil aj jeho vyhlásenie o vine. Odvolacie argumenty označil za nedôvodné, podkopáva znalosti samosudkyne, ktorá rozhodla primerane a vychádzala aj z toho, aby uložený trest chránil všetkých členov spoločnosti, preventívne chránil osoby, voči ktorým bol čin spáchaný. Napadnutý rozsudok považoval za zákonný a uložený trest primeraný. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

V písomnom vyjadrení k odvolaniu prostredníctvom obhajkyne uviedol, že ku konaniu zo dňa 08.08.2024 nedošlo počas plynutia skúšobnej doby, Okresný súd Levice na verejnom zasadnutí vo veci OT/91/2023 dňa 03.06.2024 rozhodol uznesením o premene podmienenečného trestu na nepodmienečný, na čo bolo prihliadnuté pri ukladaní trestu s poukazom na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. Počas celého prípravného konania sa ku skutku priznával, konanie ľutoval, ospravedlnil sa poškodenej listom. Ich dlhodobé spolužitie nie je harmonické. Na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je zo spáchania skutku vinný, prijal uložený trest odňatia slobody 11 mesiacov. Nezmení svoju minulosť, ukladanie neprimerane prísneho trestu považuje za represívne, pričom vyhrážky voči poškodenej vyslovil dňa 08.08.2024 keď už bol spútaný príslušníkmi polície, kedy poškodená nemohla mať reálne obavy o svoj život a zdravie. Uvedomil si svoje správanie, ktoré sa zhoršuje pod vplyvom alkoholu, resp. ich požívala

poškodená. Sám signalizuje potrebu abstinovať, ukončil spolužitie s poškodenou, pričom za nebezpečné vyhrážanie poškodenej bol odsúdený aj v konaní pod sp. zn. 4T/25/2024. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora zamietol.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrvala na podanom odvolaní i jeho dôvodoch. Dodala k nim, že v osobe obžalovaného sa jedná o špeciálneho recidivistu, ktorý sa predmetného skutku dopustil v skúšobnej dobe, teda predchádzajúce tresty nevedli k jeho náprave. Navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody minimálne v takej výmere, ako je uvedené v petíte podaného odvolania.

Obhajkyňa obžalovaného sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu pridrižovala písomného vyjadrenia k odvolaniu prokurátora, ktoré nechcela ďalej doplniť. Navrhla odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietnuť aj s prihliadnutím na to, že pokiaľ obžalovaný pracuje, nepácha trestnú činnosť, nebude piť alkohol a nevráti sa k družke.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že svoju minulosť, aká je, ľutuje, chce sa ospravedlniť, že sa to stalo. 11 mesiacov je pre neho dostačujúci trest. V nervoch to páchal, ľutuje všetko, čo sa stalo. Prišiel o rodinu a svoje deti. Hanbí sa, čo sa o ňom píše. Nevedel sa ovládať, robil to pod vplyvom alkoholu. Nechce, aby sa to už opakovalo. Pracoval v stavebnej firme. Súhlasil s konečným návrhom obhajkyne.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - prokurátorom, nezistiac dôvody na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Prihliadal i na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ktoré by zakladali podanie dovolania podľa § 371 Tr. por. Týmto postupom odvolací súd zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Odvolací súd postupom podľa citovaného ustanovenia zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku

- nedošlo k podstatným procesným chybám charakteru porušenia zákona v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por., ani k chybám, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 Tr. por.,
- bolo vykonané dokazovanie za rešpektovania všetkých procesných práv obžalovaného a v súlade so zásadami kontradiktórneho procesu, ktoré boli prebraté do Trestného poriadku,
- právo obžalovaného na obhajobu bolo zachované,
- v odôvodnení napadnutého rozsudku sú uvedené dostatočné právne úvahy, ktorými sa súd I. stupňa riadil pri hodnotení dôkazov, zistení a ustálení skutkového stavu, právnej kvalifikácie žalovaného skutku a napokon aj pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu.

Súd I. stupňa správne zistil, že vykonané dôkazy spoľahlivo preukazujú skutkové zistenia uvedené v skutkovej vete výroku o vine i naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., pretože sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o život a čin spáchal na chránenej osobe – blízkej osobe.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.05.2025 urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré bolo súdom I. stupňa prijaté a vyhlásením napadnutého rozsudku výrok o vine nadobudol právoplatnosť, teda nie je možné proti nemu podať odvolanie ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Napriek uvedenému odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že už v podanej obžalobe mala byť vyjadrená skutková okolnosť, že obžalovaný sa dopustil skutku voči blízkej osobe – svojej družke, pretože správne a presné skutkové okolnosti sú predpokladom správnej a zodpovedajúcej právnej kvalifikácie, čo v danom prípade vyjadrené nebolo. Tiež súd I. stupňa rezignoval na svoju povinnosť dôsledne preskúmať, či právna kvalifikácia je odrazom skutku opísaného v obžalobe. Nič nebránilo súdu I. stupňa, aby túto skutkovú okolnosť doplnil, pričom podľa názoru odvolacieho súdu by bola zachovaná totožnosť skutku. Keďže však výrok o vine nadobudol právoplatnosť v dôsledku prijatého vyhlásenia o vine, zistený nedostatok už nebolo možné zo strany odvolacieho súdu napraviť.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Trestný zákon v citovaných ustanoveniach konkretizuje okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Osobu páchatela treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach, najmä posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie závažnosti činu pre spoločnosť, ktoré vyplýva z jeho správania v spoločnosti. Je potrebné zaoberať sa hodnotením možností jeho nápravy, najmä z hľadiska určenia prognózy jeho budúceho vývoja správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálneho prostredia. Pomery páchatela sa taktiež týkajú hodnotenia jeho osoby, priamo však nesúvisia so spáchaným trestným činom, hoci môžu ovplyvniť úvahy o treste. Ide o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatela ako objekt trestu, a to aktuálne rodinné a osobné pomery, ktoré existujú v čase rozhodovania o treste, napríklad majetkové pomery páchatela, jeho zdravotný stav a zdravotný stav jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu a pod.

Preskúmaním napadnutého výroku odvolací súd primárne zistil, že súd I. stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému správne vychádzal z trestnej sadzby podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. t.j. 6 mesiacov až 3 roky. Tiež správne prihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa obžalovaný k trestnému činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval, pričom na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré súd I. stupňa prijal a zároveň spáchanie skutku úprimne ľutoval, a to aj pred odvolacím súdom. Tiež správne prihliadol na príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t.j. že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený a v tomto smere správne v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na konkrétne odsúdenia obžalovaného, ktorými naplnil danú príťažujúcu okolnosť. Iné poľahčujúce ani príťažujúce okolnosti ani odvolací súd nezistil.

Súd I. stupňa však nebol celkom dôsledný, pretože napriek svojmu hodnoteniu obžalovaného ako špeciálneho recidivistu, na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 269 Tr. por. neoboznámil obsahy všetkých súdnych spisov týkajúcich sa predchádzajúcich odsúdení obžalovaného práve za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák., v dôsledku čoho sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a toto ho viedlo k uloženiu neprimerane mierneho trestu. Odvolací súd pripomína, že k hodnoteniu osoby páchatela z pohľadu jeho trestnej minulosti je potrebné pripojiť spisové materiály o jeho skorších odsúdeniach za posledných 10 rokov, o to navyše v prípade, ak ide o špeciálnu recidívu, tak, ako to aj súd I. stupňa správne konštatoval v odôvodnení napadnutého rozsudku. V tomto prejednávanom prípade sa navyše jednalo o spisy rovnakého súdu, teda nebolo potrebné ich vyžiadať.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí preto doplnil dokazovanie oboznámením podstatného obsahu pripojených spisov Okresného súdu Levice vedených pod sp. zn. 4T/116/2021 a 2T/29/2019, z ktorých zistil, že obžalovaný bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/29/2019 zo dňa 19.03.2019, právoplatným dňa 28.03.2019 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., ktorý spáchal tak, že dňa XX.XX.XXXX vo vnútorných priestoroch ubytovne C. sa po predchádzajúcom konflikte opakovane vyhrážal N. K. slovami

„zabijem ťa“, pričom v jednej ruke mal nasadeného železného boxera a v druhej ruke držal mačetu, čím u poškodeného vzbudil vážnu obavu o svoj život uskutočnením vyhrážok. Bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov a jeho výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 roky. Zároveň mu bol uložený trest prepadnutia vecí – mačety a železného boxera.

Rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/116/2021 z 27.09.2021 bol obžalovaný odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorý spáchal tak, že dňa XX.XX.XXXX v J. v priestoroch ubytovne C. po predchádzajúcej slovnej potýčke fyzicky napadol maloletého E.B. (vo veku 16 rokov), ktorého naháňal po budove ubytovne, pričom sa mu vyhrážal zabitím, následne ho udrel drevenou nohou od stola do ľavého členka a keď maloletý vybehol von z budovy, obžalovaný vzal do ruky čierny nôž a presunul sa pred bytové dvere O. P., ktorá zavolala na tiesňovú linku 158, pričom po príchode policajnej hliadky bol obžalovaný napomenutý, avšak po ich odchode vošiel do budovy ubytovne, otvoril bytové dvere O. P. a hodil do jej tváre balenie mrazených hranolčiekov so slovami „zabijem aj teba aj tvojho syna“, čo u poškodených vyvolalo strach o život a zdravie pre prípad, že svoje vyhrážky uskutoční, pričom maloletému poškodenému spôsobil zranenie ľahkého stupňa v podobe pomliaždenia členka vľavo s primeranou dobou liečenia a obmedzením v bežnom spôsobe života do 7 dní. Za tento prečin spáchaný na chránenej osobe – dieťaťi a so zbraňou bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov so zaradením na výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na podklade doplneného dokazovania na verejnom zasadnutí odvolací súd konštatuje, že obžalovaný aj napriek uloženým výchovným trestom a vykonanému nepodmienečnému trestu odňatia slobody opakovane pácha totožnú násilnú trestnú činnosť, čo bolo potrebné zohľadniť, zaoberať sa charakterom jeho protiprávných konaní kvalifikovaných ako prečin nebezpečného vyhrážania, vziať v úvahu vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody, rovnako tak postihnutia za priestupky doposiaľ až v 30-tich prípadoch, kde prevažovali priestupky násilného charakteru – proti občianskemu spolunažívaniu ale aj za jazdu na bicykli pod vplyvom alkoholu, čo svedčí o spôsobe jeho života. Je zrejmé, že obžalovaný aj napriek tomu, že je zamestnaný, dlhodobo požíva alkoholické nápoje vo zvýšenej miere a pod ich vplyvom opakovane koná voči svojmu okoliu násilne, vrátane blízkych osôb, žien i maloletých. I keď obžalovaný uvádzal, že k spáchanému skutku sa priznal a tento oľutoval, jeho doterajší spôsob života svedčí o tom, že z jeho strany ide len o formálny prejav, ale k jeho faktickej náprave a prevýchove nedochádza.

Súd I. stupňa nevyhodnotil dostatočne skutočnosti zistené o osobe obžalovaného z hľadiska ukladania trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred ním ako páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, v dôsledku čoho mu uložil neprimerane mierny trest.

Odvolací súd nemohol akceptovať obhajobu obžalovaného v tom smere, že vyhrážky voči poškodenej vyslovil dňa XX.XX.XXXX keď už bol spútaný príslušníkmi polície a teda poškodená nemohla mať reálne obavy o svoj život a zdravie. Naopak, odvolací súd uvedené hodnotí tak, že mu v páchaní násilnej trestnej činnosti nezabránila ani prítomnosť policajnej hliadky, čo závažnosť jeho činu zvyšuje. I keď je pravdou, že obžalovaný predmetný skutok nespáchal v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, pretože k premene predchádzajúceho uloženého mu podmiennečného trestu odňatia slobody v trestnej veci vedenej na súde I. stupňa pod sp. zn. 0T/91/2023 došlo ešte pred jeho spáchaním, toto nie je dôvodom, pre ktorý by bolo možné konštatovať, že trest odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov uložený mu súdom I. stupňa je dostatočný. Bolo len na obžalovanom, aby po vykonaní predchádzajúcich trestov odňatia slobody pristúpil zodpovedne k doterajšiemu spôsobu života, nepožíval vo zvýšenej miere alkoholické nápoje a žil riadnym a slušným životom.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok písm. b) Tr. por. - pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, písm. e) Tr. por. - ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por., ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo ods. 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší

hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

S poukazom na uvedené odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste rozhodol sám rozsudkom tak, že obžalovanému uložil podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v konečnej výmere 18 mesiacov, keď vychádzal z trestnej sadzby 6 mesiacov až 3 roky.

Na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.).

Takto uložený trest podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá všetkým okolnostiam prípadu, osobe páchatel'a, dobe od spáchania trestného činu i dobe, po ktorú sa viedlo trestné stíhanie. Je primeraný a schopný splniť funkciu ochrany spoločnosti i prevencie (individuálnej i generálnej) a zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozsudku.

V ostatných častiach zostáva napadnutý rozsudok nezmenený.

Výroky tohto rozsudku boli prijaté pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.  
(§ 306 ods. 1 Tr. por.)